

зійних умов провадження професійної діяльності на фондовому ринку (ринку цінних паперів) – діяльності з управління активами інституційних інвесторів (діяльності з управління активами), затверджених рішенням НКЦПФР №1281 від 23.07.2013 р. (далі – Ліцензійні умови №1281).

Не вступаючи в теоретичні дискусії щодо виконання статутним капіталом гарантійної функції, можливо передбачити, що при виконанні ліцензійних умов КУА, відповідно до яких 7 млн. грн. статутного капіталу повинні бути в КУА, умова про виконання гарантійної функції статутним капіталом буде діяти при виконанні ліцензійних вимог щодо розміру статутного капіталу.

Виходячи з викладеного, законодавство повинно передбачати компенсаційні механізми захисту інтересів інвесторів, чіткі підстави для відповідальності КУА за заподіяну шкоду інвесторам фондів, які знаходяться в її управлінні, а також механізм притягнення до відповідальності КУА, в тому числі, відображення такого механізму в документах, які регулюють інвестиційні відносини в ІСІ.

3.3.3. Правові наслідки банкрутства компанії з управління активами для інвестиційних фондів

Відповідно до ст. 67 Закону «Про ІСІ», у разі визнання компанії з управління активами банкрутом активи інституту спільного інвестування не включаються до ліквідаційної маси компанії з управління активами.

Тому, формально, виходячи з норм законодавства, банкрутство КУА не є загрозою для активів ІСІ, так як на активи ІСІ не розповсюджуються вимоги до КУА та зобов'язання КУА. Виключенням може бути випадок наявності збитків з боку КУА в результаті недбалості, зловживання службовим становищем, або зловживанням правами посадовими особами КУА по відношенню до активів ІСІ.

В такому разі, виникне питання, про неможливість відшкодування збитків за рахунок коштів КУА. Відповідно до ст. 67 Закону «Про ІСІ», компанія з управління активами несе майнову відповідальність

за порушення вимог законодавства, регламенту, проспекту емісії цінних паперів інституту спільного інвестування, інвестиційної декларації, договору про управління активами корпоративного фонду. Підстави для використання коштів резервного фонду компанії з управління активами встановлюються нормативно-правовими актами НКЦПФР. Таким нормативно-правовим актом є Положення № 1414.

Разом з тим, порядок використання резервного фонду КУА законом не передбачено. Також крім майнових ризиків при банкрутстві КУА існують і ризики правові, які мають організаційно-правовий характер і пов'язані з тим, що на певний час, до прийняття рішення загальними зборами КФ про зміну КУА, операції з активами ІСІ «заморожуються» і ніхто не може підтримувати ліквідність та вартість активів в КІФ. Схожа ситуація виникає і в ПФ з відмінностями, пов'язаними з повною несамостійністю власників інвестиційних сертифікатів в прийнятті рішень відносно управління пайовим фондом певного КУА.

3.3.4. Правові проблеми усунення в окремих випадках компанії з управління активами від управління інвестиційними фондами

Нечіткість законодавчого регулювання призводить до існування проблем припинення правоідносин між інвестиційними фондами та КУА при прорушенні останніми обов'язків щодо управління цими фондами. Повноваження наглядової ради КІФ щодо визначення умов управління активами в таких випадках КІФ реалізуються непрямим способом. Регламент КІФ та зміни до нього затверджуються наглядовою радою корпоративного фонду і підлягають реєстрації в НКЦПФР. До ключових питань, які пов'язані з управлінням, відповідно до п. 6, 7, 11 ст. 12 Закону «Про ІСІ» відносяться:

- умови, за яких може бути здійснено заміну компанії з управління активами, зберігача активів корпоративного фонду, та порядок такої заміни із зазначенням дій, спрямованих на захист прав учасників корпоративного фонду;